

4. neděle postní

Liturgické texty

1. čtení: 2 Kron 36,14-16.19-23

Žalm 137,1-2.3.4-5.6

2. čtení: Ef 2,4-10

Evangelium: Jan 3,14-21

Jsme přece jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým skutkům. Bůh je předem připravil, abychom je pak uskutečňovali ve svém životě.

Apoštol Pavel nás o této radostné neděli povzbuzuje, že *"Nekonečně milosrdný Bůh nás miloval svou velikou láskou, a když jsme byli mrtví pro své hříchy, přivedl nás k životu zároveň s Kristem."* Zároveň dodává, že *"Jsme přece jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým skutkům. Bůh je předem připravil, abychom je pak uskutečňovali ve svém životě."* To tedy znamená, že pro nás chtěl dobro ještě dřív, než jsme se narodili. Od věčnosti, dřív než byl stvořen svět, jsme jeden každý byli v jeho mysli.

Přesto jsme se jako lidé často dopouštěli a dopouštíme hříchu. Ukazuje to na cenu lidské svobody, kterou jsme od Boha obdařeni. První čtení z Druhé knihy Kronik popisuje nevěrnost Izraelitů a její důsledky. Mluví o Božím hněvu, který tím na sebe přivedli. Tato představa je pro nás možná nepříjemná. Bůh má s lidmi dobré úmysly, Bůh dá lidem svobodnou vůli a Bůh se rozhněvá, když lidé tuto svobodu zneužijí? Nevypadá to tak, že Bůh je slabý a musí litovat svých rozhodnutí? Tak by to mohlo vypadat z našeho čistě lidského pohledu. Mnozí se tím také nechají odradit a v Boha neuvěří. Jenže Bůh je silný, nikdy neztrácí tvář ani autoritu. To my ji jen často nevnímáme.

Nevnímáme ji proto, že *"Boží myšlenky nejsou myšlenky naše."* Abychom mu porozuměli, musíme se ve svém myšlení snažit přiblížit tomu Božímu. V tom nám Bůh přichází na pomoc. Nicméně tak, aby stále zachoval naši svobodu. V dnešním evangelním úryvku slyšíme zásadní větu: *"Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný."* Jeho láska ho vede k tomu, že se klidně poníží, aby se k nám mohl přiblížit. Nechá Nikodéma, aby ho navštívil v noci, protože ten se bál, že by se kompromitoval setkáním všem na očích. S jemností mu však připomene, že *"Světlo přišlo na svět, ale lidé měli raději tmu než světlo."* Nevíme, jak se Nikodém při těch slovech tvářil, ale asi mo to došlo. Nechyběl pak u Ježíšova pohřbu. Už mu nevadilo, že ho s ním lidé uvidí. Tak Bůh působí. Takové je jeho myšlení.

"Soud pak záleží v tomto: Světlo přišlo na svět, ale lidé měli raději tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé. Každý totiž, kdo páchá zlo, nenávidí světlo a nejde ke světlu, aby jeho skutky nebyly odhaleny." Kolik bolesti je v těchto slovech! Vždyť *"Jsme přece jeho dílo, stvořeni v Kristu Ježíši k dobrým skutkům."*

Láska k lidem nedělá z Boha slabocha. Právě naopak. Minulou neděli jsme slyšeli od svatého Pavla tuto větu: *"Neboť „pošetilá“ Boží věc je moudřejší než lidé a „slabá“ Boží věc je silnější než lidé."* Je na nás, abychom s pomocí Boží milosti, o kterou budeme svobodně stát, pochopili, že světlo je lepší než tma, svoboda lepší než strach.

P. Karel